

O FORTUNA !

«Het meest funeste idee is dat mensen niet in staat zijn hun lot in eigen hand te nemen. Dit is een directe consequentie van de sociale wetenschappen die, door het gedrag van mensen te verklaren uit omstandigheden buiten hun wil, de menselijke vrijheid en verantwoordelijkheid hebben weggeredeneerd. (...) Dit idee heeft ertoe geleid dat mensen zichzelf inderdaad gaan ervaren als onmachtig om hun eigen gedrag te beïnvloeden. Zij beschouwen zichzelf als willoze slachtoffers die door anderen gered moeten worden»¹.

Eén van de basisbegrippen voor liberalen is dat de mensen verantwoordelijk moeten zijn. Dit wil ik even toetsen in dit rubriekje.

Foto:
Maurits Frooninckx, Voorzitter VLD-Bierbeek

Al de jaren dat ik in Parijs werkte, werd ik getroffen door het gebrek aan moed (lafheid?) van de Franse politici, ongeacht van welke partij ze waren. Telkens wanneer ze een onpopulaire – maar noodzakelijke – beslissing moesten nemen, ontliepen ze hun verantwoordelijkheid door de schuld bij Europa te leggen. Nu moesten de Fransen zich in een referendum uitspreken over de Europese Grondwet. Door nee te stemmen konden ze de werking van Europa verlammen en dus hun ‘kwelgeest’ vleugellam maken. Dat ditzelfde Europa hen zoveel welstand heeft gebracht, werd hen nooit met zoveel woorden gezegd.

De taalgrens werd op 8 november 1962 vastgelegd. Het taalcompromis van Hertoginnedal werd op 3 augustus 1963 gesloten. De basis van probleem 177 – BHV – was gelegd, meer dan 40 jaar geleden. Dat was onder de regering Lefèvre- Spaak (1961-1965) en dat was een CVP – BSP regering.

Op 24 mei 1977 ondertekenen CVP - PSC, BSP (nog unitaire socialistische partij), Volksunie en FDF, het Egmontpact (Leo Tindemans – CVP – was toen Premier).

Drie punten ervan zijn nog steeds niet verwezenlijkt :

het inschrijvingsrecht (waardoor Franstaligen uit 14 Vlaamse gemeenten rond Brussel zich kunnen inschrijven in Brussel, en daar kunnen stemmen),
de opheffing van de dubbele meerderheid in de Brusselse Gewestraad,
de splitsing van Brussel- Halle- Vilvoorde.

---

¹ Th. DALRYMPLE : Leven aan de onderkant. Het systeem dat de onderklasse instandhoudt. Uitg. Spectrum, 2004. pagina 8. Dit boek is beschikbaar in de gemeentelijke bibliotheek.

Uit protest tegen dit compromis splitst een gedeelte van de Volksunie zich af en sticht het Vlaams Blok, nu Vlaams Belang.

Tot zover de verantwoordelijkheid voor dit probleem, ... en die ligt bij de Christen-Democraten, Socialisten en de 'erfgenamen' van de Volksunie: NV/A en Spirit. Geen enkele van de vele CVP Premiers is hierop teruggekomen, het was blijkbaar geen probleem ... ook niet voor de Vilvoordenaar Jean-Luc Dehaene, die achteraf zelfs steun zocht bij het FDF om burgemeester van Vilvoorde te worden.

Met de bedoeling de regering Verhofstadt te doen vallen wordt het ineens een probleem voor het kartel CD&V – NV/A. Zij vragen de uitvoering van dat deel van het Egmontpakt dat voor Vlaanderen gunstig is – de splitsing van BHV – maar zijn verontwaardigd wanneer de Franstaligen de compensatie die hiervoor in datzelfde compromis stond – het inschrijvingsrecht – nu opeisen.

Het is ronduit hypocriet van de CD&V om nu de schuld bij de liberalen te willen leggen. Zij is de enige Vlaamse partij die niet bij de onderhandelingen van de taalgrens of het Egmontpact aanwezig was.

In Bierbeek lopen onze bestuurders ook niet over van verantwoordelijkheidszin. In een vorig nummer van deze krant trok ik de aandacht op het feit dat in De Borre de basisregels van de veiligheid niet in acht genomen worden («Volendam vermijden»). Het is gemakkelijk om El Simpatico te spelen en intussen op de boodschapper te schieten, een verantwoordelijk gedrag is het zeker niet. Wie echt met de mensen – en de jeugd in het bijzonder – begaan is, zorgt ervoor dat ze op een veilige manier kunnen fuiven en activiteiten organiseren.